

at den høitærede Krigsminister med sit militære Ansvar overfor denne Sag kan gjennemføre den, om end ikke med saa velvillig Bistand, som han havde Kraav paa. Smidlertid, Fodfolket tager nok denne længere udgaende Dvelse med, naar det ikke kan blive anderledes.

Krigsministeren (Rauffmann): Måttet det ærede Medlem for Færøerne (Bærenzen) ikke har bragt noget som helst nyt Moment ind i Diskussionen, anser jeg det dog for min Pligt at tage til Gjenmæle imod ham, navnlig fordi han paa en Maade har rettet visse Breidelser imod mig. Jeg skal først omtale, hvad han yttrede om Marschen til Leiren og om Marschpøvelserne i det Hele. Han følte sig synlig stødt over et Udtryk, jeg havde brugt, nemlig at Rejemarscher ofte frembød et sørgeligt Syn. Jeg er vist ikke den Gnefte, der har erfaret dette. Der er maaste Mange tilstede her i Salen, der ville erindre, at, da enkelte af Garnisonens Batailloner ifjor skulde marschere til Leiren i Dyrehaven, en Marsch paa omtrent $1\frac{1}{2}$ Mil, laa der Folk i stort Antal i Grøfterne af Udmattelse, og en enkelt af disse Batailloner kom endog til Leiren med omtrent 10 pCt. Syge eller saadanne Udmattede. Jeg mener, at, naar en saa kort Marsch kan have en saadan Indflydelse og kan frembyde et saadant Syn, ere alle de Udtalelser, der ere fremkomne om, at det vistnok er et aldeles exceptionelt Tilfælde, at man har kunnet betegne Rejemarscherne paa den Maade, jeg har gjort, mindre berettigede end mine. At man rykker smukt ind i en Leir, er aldeles ikke noget Bevis paa, at man ingen Syge eller Udmattede har faaet. De marschere jo ikke ind med. Det er de raske Folk, de, der have kunnet taale disse Anstrengelser, som rykke smukt ind i Leiren. Naar man endvidere har ladet Tropperne ubhvile nogen Tid, forinden de skulle rykke ind i Leiren, er det aldeles ikke forbausende, at de rykke smukt ind. Det ærede Medlem udtalte sig endvidere udførlig om de første 14 Dages Dvelse i Leiren, som bruges til Sammenarbejdelsen af Mandstabet. Jeg vil ingenlunde benegte, at jo længere Tid, der anvendes dertil, desto smukkere Resultater kan man naae, og jo længere Tid man driver Dvelse med Underafdelingerne, desto større Færdighed kunne de faae i Øværgreb og deslige; men dertil er Leirtiden jo ikke, Leirtiden skal, saavidt muligt, benyttes til samlede Dvelse, og kan man derfor forkorte den første Tid, er det ikke alene forparligt, men ogsaa meget nyttigt. Jeg skal slet ikke nærmere berøre, hvad der blev sagt om Dvelsespladsen paa Leirstedet. Det var i alle Tilfælde ikke Noget, der talte til Fordeel for Forlængelse af Leirtiden. — I hvor kort Tid man kan sammenarbejde ældre og yngre Mandstabs, ser man tilstrækkeligt ved Rejsebataillonerne. Efter saa Dages Forløb ere de saa-

ledes sammenarbejdede, at de i enhver Henseende præstere, hvad man kan forlange af dem, saa at de meget godt strax kunde gaa over til større Dvelse. Alt, hvad det ærede Medlem har sagt om Uddannelses-tiden og Leirtidens Nytte i Almindelighed, kan jeg fuldstændig tiltræde; men det kommer i Grunden slet ikke denne Sag videre ved, navnlig ikke Alt, hvad der angaar den Uddannelse, som ikke finder Sted i Leiren. — Det gjør mig meget ondt, hvis jeg har været Anledning til, at de ærede militære Medlemmer her i Salen have fundet sig ubehagelig overrastede; men jeg er heller ikke her for at skaffe de Herrer Behageligheder. Jeg er her for at sætte de Lovforslag igennem, som jeg finder fornødt, og ikke for at sætte dem igennem, som de finde fornødt, og som ere overensstemmende med deres Ønsker. Jeg behøver ikke at forvare mig imod, at jeg skulde være en Ven af Militæren; jeg har allerede haft Leilighed til at udtale mig mod den, men jeg vil stedse vise mig imødeføende overalt, hvor jeg finder det overensstemmende med Herrens sande Lær og Interesse, og jeg lader mig ikke afholde derfra, hvor meget end de Herrer militære Medlemmer yttre deres Misfag i den Anledning.

Solstein-Ledborg: Jeg tilstaar, at jeg undrede mig noget over den bestemte Protest, som det ærede Medlem fra Selsingør (Thomsen) reiste mod Lovforslaget, fordi det ikke havde været i Udvalg. Jeg tror ikke, at der i et Udvalg kunde være udrettet saa uendelig Meget, navnlig hvis dette Udvalg, som jeg antager det ærede Medlem gaar ud fra, skulde være færdigt med sit Arbejde i nogenlunde kort Tid; thi da vilde dette Udvalg nærmest have haft den Opgave at tilveiebringe en Konference mellem Udvalgets Medlemmer og Ministeren, hvorigennem det havde været muligt at klare de Divergenser eller den Mangel paa Oplysninger, som ganske vist vare tilstede ved dette Lovforslag. Naturligvis, hvis Udvalget havde haft den Opgave at kvæle Lovforslaget, saa kan jeg begribe, at de, der ere Modstandere af Lovforslaget, kunde ønske et Udvalg; men det har i det Mindste fra den Side, hvortil jeg hører, ikke været Løsten, og jeg tør sige bestemt, efter de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, har det heller ikke været hans Lønte. Altsaa, den Betydning, et saadant Udvalg kunde faae, var i Realiteten ikke overordentlig stor, og selv om man maatte have ønsket et Udvalg og anset det for overordentlig hensigtsmæssigt, saa forstaar jeg ikke, at det kunde være egentlig afgjørende med Hensyn til at stemme for eller imod Loven, navnlig da det ærede Medlem paa anden Maade kunde skaffe sig den fornødne Konference; thi han er jo, trods den siebliffelige Divergens, der synes at være tilstede, dog en fast og tro Tilhænger af